

въпросъ, моли Министерството да се разпореди, да се изпраздне тази джамия и да се отетжли на дружеството за Музей.

Какво е станало по-нататъкъ съ този въпросъ, не се вижда отъ архивата на дружеството. Но сигурно се е получилъ и отъ Министерството отрицателенъ отговоръ, и събранитѣ нѣща продължавали да стоягъ въ кжщата на г. Берона, докато пожарътъ ги погребе подъ развалинитѣ на самата кжща. Ако се отпуснѣше джамията, ние днесъ щѣхме да имаме хубавъ, богатъ и цѣненъ музей на Хисаря!

Общи разпоредби. Настоятелството на дружеството е правило своитѣ заседания и събрания въ стаята при черковата св. Константинъ. Тамъ сж ставали и общитѣ събрания на всички членове, тамъ се избирало настоятелство, тамъ се рѣшавали и въпроситѣ, които се отнасяли до общата дѣйностъ на дружество.

Дружеството си имало дописни членове, и дѣйствуващи надзирателни членове. Дописни членове били всички ония, които живѣли вънъ отъ града и съ своитѣ описания на старини и мѣстности били полезни на дружеството, а „дѣйствующие надзирателни“ се назначавали отъ настоятелството измежду самитѣ членове за два мѣсеца. Тѣзи членове били длъжни да надзираватъ разкопки и др. работи на дружеството. Тѣ се опрѣдѣляли съ такова писмо: „У. г., управителното настоятелство на археологическото дружество чрѣзъ настоящето честь има да Ви извѣсти, че Вие сте дѣйствующъ надзирателенъ членъ за прѣзъ мѣсецъ . . .“

До кога е сществувало дружеството, не може точно да се каже. Последниятъ му изходеши № е отъ 5 януарий 1885 г. Сигуръ то е умрѣло, както мратъ всички кутурни дружества у насъ, отъ парична анемия или отъ икономическо малокръвие. Музейната му сбирка изгорѣла, кога горѣ кжщата на д-ръ В. Берона, архивата му минала въ ржцѣтѣ на членоветѣ, които я оставили тукъ тамъ, докато се изгубила и тя. Останало само единъ „из-